

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecătorii – Ion Arhiliuc și Iurie Diaconu, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Poian Valeriu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui

Poian Valeriu Boris, născut la 03 octombrie 1971, originar din mun. Chișinău și domiciliat în or. Durlești, str. Dealul Morilor 2, moldovean, cetățean al R. Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Instanța de fond din 22 noiembrie 2012 - pînă la 12 februarie 2013;*
2. *Curtea de Apel Chișinău din 06 martie - pînă la 16 aprilie 2013;*
3. *Curtea Supremă de Justiție din 08 octombrie - pînă la 11 decembrie 2013;*

Colegiul penal asupra recursului,-

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 12 februarie 2013, Poian Valeriu a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, în sumă de 10.000 lei, iar în baza art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa nominalizată i-a fost adăugat parțial pedeapsa neexecutată numită prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 decembrie 2012, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, în sumă de 10.000 lei, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut în fapt, că Poian Valeriu la 12 octombrie 2012 aproximativ la ora 14:00, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, sărind peste gard, a pătruns în ograda cet. Donea M., domiciliată pe str. Tolstoi nr. 10 din s. Măgdăcești, r-nul Criuleni, unde forțând ușa din metaloplast de la intrarea în casă, a rupt în acest mod lăcata de la ușă, prin ușă deschisă a pătruns în casa ei de unde a sustras un calculator (laptop) de model „Toshiba” cu tot cu geantă cu costul de 7.400 lei, un mouse pentru calculator cu prețul de 200 lei, un telefon mobil de modelul „Nokia 1616” cu prețul de 540 lei, un aparat foto de model „Fujifilm S – 700” cu prețul de 2.640 lei, un cuțit universal cu prețul de 260 lei și banii în sumă de 550 Euro, echivalenți conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la momentul comiterii infracțiunii cu 8.679 lei, ce îi aparțineau fiului cet. Donea M., - lui Donea R., însă la ieșirea din domiciliul acesteia el a fost surprins de către Donea M., care, observând la el în mână bunurile sustrase, ce îi aparțineau fiului său, a încercat

să-l rețină pe el, însă Poian V., cu o lăcată smulsă de către el de la poarta casei, i-a aplicat acesteia o lovitură în față și mai multe lovituri în umărul drept, cauzându-i ei în mod intenționat o excoriație pe față și echimoză pe brațul drept, care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 5358 din 15 octombrie 2012 se califica ca vătămări corporale neînsemnate, după care cu bunurile sustrase el a fugit de la locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel păgubitului Donea R. un prejudiciu material considerabil în sumă de 19.710 lei.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința instanței de fond, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Poian Valeriu să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1.000 unități convenționale, iar în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, la pedeapsa stabilită să-i fie adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10.12.2012, fiindu-i astfel stabilită pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare cu amendă în mărime de 1.000 unități convenționale.

În motivarea cererii sale, procurorul a invocat că prin hotărârea sa, instanța de fond nu a luat în considerare caracterul social periculos al faptei comise și personalitatea inculpatului, iar pedeapsa stabilită pentru fapta în cauză este prea blândă și nu v-a asigura atingerea scopurilor esențiale ale legii și pedepsei penale, corectarea și reeducarea condamnatului, respectiv nu v-a fi restabilită echitatea socială, existând riscul săvârșirii de către Poian V. a unor noi infracțiuni.

3.1. Avocatul V. Tripac în numele inculpatului și inculpatul Poian V., la fel au contestat cu apeluri sentința instanței de fond, solicitând o pedeapsă mai blândă în privința lui Poian V., din motiv că, inculpatul conform certificatului anexat la materialele cauzei penale este invalid de gradul II din copilărie, este surdomut, nu cunoaște limba în care s-au desfășurat și efectuat acțiunile de urmărire penală cu participarea lui, nu a primit rechizitoriu și alte acte ale acțiunilor procesuale de bază traduse în limba rusă pe care ultimul o posedă. După comiterea infracțiunii și reținerea lui în s. Măgdăcești de către persoanele civile, ultimul a fost bătut, urmările acestei bătăi negativ au influențat și influențează și până în prezent asupra sănătății inculpatului iar în locul de detenție nu sunt condiții suficiente de tratare. În atare circumstanțe, Judecătoria Criuleni la aplicarea pedepsei în privința lui Poian V. nu a luat în considerație și starea sănătății inculpatului, faptul că el este invalid, situația lui materială care nu-i pot permite achitarea amenzii în sumă de 10.000 lei, deoarece este surdomut, nu are o profesie și o specialitate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2013, au fost admise parțial apelurile procurorului, avocatului V. Tripac în numele inculpatului și al inculpatului Poian V., casată sentința instanței de fond, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Poian Valeriu a fost condamnat în baza art. 27-187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, cu aplicarea art. 82 Cod penal, la 4 ani închisoare fără amendă, iar în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea pedepsei numite, cu pedeapsa numită prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 decembrie 2012, i-a fost stabilită definitiv pedeapsa de 5 ani închisoare, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip închis.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a constatat în fapt că, Poian Valeriu, la 12 octombrie 2012, aproximativ la ora 14:00, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, sărind peste gard, a pătruns în ograda cet. Donea M., domiciliată pe str. Tolstoi nr. 10 din s. Măgdăcești, r-nul Criuleni, unde forțând ușa din metaloplast de la intrarea în casă, a rupt în acest mod lăcata de la ușă, prin ușă deschisă a pătruns în casa ei de unde a sustras un calculator (laptop) de modelul „Toshiba” cu tot cu geantă cu costul de 7.400 lei, un mouse pentru calculator cu prețul de 200 lei, un telefon mobil de modelul „Nokia 1616” cu prețul de 540 lei, un aparat foto de modelul „Fujifilm S – 700” cu prețul de 2.640 lei, un cuțit universal cu prețul de 260 lei și banii în sumă de 550 Euro, echivalenți conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la momentul comiterii infracțiunii cu 8.679 lei, ce îi aparțineau fiului cet. Donea M. lui Donea R., însă la ieșirea din domiciliul acesteia el a fost surprins de către Donea M., care observând la el în mână bunurile sustrase, ce îi aparțineau fiului său, a încercat să-l rețină pe el, însă Poian V., cu o lăcată smulsă de către el de la poarta casei, i-a aplicat acesteia o lovitură în față și mai multe lovituri în umărul drept, cauzându-i ei în mod intenționat o excoriație pe față și echimoză pe brațul drept, care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 5358 din 15 octombrie 2012 se califica ca vătămări corporale neînsemnate, după care cu bunurile sustrase el a fugit de la locul comiterii infracțiunii. Poian V. a ieșit în drum pe poartă cu lucrurile furate în mâini și a fugit înspre traseul Orhei-Chișinău. Donea M. a ieșit în drum și a început a striga la vecini ca să-i vină în ajutor. Vecinul Lupașcu Șt., care la acel moment era în drum și mătura ceva acolo, a vrut ca să-l rețină pe Poian V., dar ultimul i-a aruncat lui Lupașcu Șt. gențile cu lucrurile sustrase în față și a fugit. Poian V. a fost reținut și adus înapoi la poarta casei cet. Donea M. de către vecinii Lupașcu A. și Dascăl N.. Astfel, prin acțiunile sale Poian V. i-a cauzat păgubitudinii Donea R. un prejudiciu material considerabil în sumă de 19.710 lei.

La acest capitol, instanța de apel a stabilit, că în afară de faptul, că inculpatul vina în cele incriminate și-a recunoscut-o, vina acestuia se dovedește prin următoarea sistemă de probe:

- Declarațiile inculpatului Poian V. (f.d. 248, 249, vol. I);
- Declarațiile părții vătămate Donea R. (f.d. 239, 240, vol. I);
- Declarațiile martorilor Donea M., Dascăl N., Lupașcu Șt., Lupașcu A.;
- Procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 12.10.2012 (f. d. 4, vol. I);
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.10.2012, cu planșa foto (f. d. 5-10, vol. I);
- Procesul - verbal de ridicare din 13.10.2012 (f.d. 47-48, vol. I);
- Procesul - verbal de cercetare a obiectelor (f.d. 50-54, vol. I);
- Raportul de expertiză medico-legală nr. 5358 din 15 octombrie 2012 (f. d. 63, vol. I);

Astfel, luând în considerație circumstanțele cauzei, precum și referindu-se la pct. 4 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28 iunie 2004 ”Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, instanța de apel a conchis că instanța de fond, incorect a apreciat probele prezentate și a pronunțat o sentință neîntemeiată încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, deoarece reieșind din declarațiile inculpatului, părții vătămate și a

martorilor în coroborare cu celelalte materiale ale cauzei penale, inculpatul Poian V. a încercat să sustragă bunurile menționate în rechizitoriu, altfel spus acțiunile inculpatului nu și-au produs efectul din cauze independente de voința sa, fiind în final, cu lucrurile sustrase reținut de către Lupașcu A. și Dascăl N..

4.2. La individualizarea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7; 16; 61; 75; 76; 77 Cod penal, iar argumentul procurorului cu privire la aplicarea incorectă de către prima instanță a prevederilor art. 85 Cod penal, instanța de apel l-a considerat fondat, deoarece în cazul dat pedeapsa definitivă urma să fie stabilită prin prisma art. 84 alin. (4) Cod penal.

Prin urmare, inculpatul trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus-îndicate, iar îndreptarea și reeducarea lui este posibilă doar cu izolarea reală a lui de societate, cu aplicarea prevederilor art. 34 alin. (1); 82 alin. (2) Cod penal, mai mult ca a atît instanța de apel a menționat că inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă.

Totodată, ținînd cont de faptul că inculpatul este invalid de gradul II, și nu este în stare să achite, execute amenda penală, instanța de apel a considerat de aplicat în privința ultimului pedeapsa închisorii fără aplicarea pedepsei complementare sub formă de amendă penală.

4.3. Referitor la argumentele din apelul inculpatului cu privire la maltratare, instanța de apel le-a considerat nefondate, deoarece din declarațiile sale date în instanța de fond (f. d. 248-249, vol. I), ultimul a indicat că a fost maltratat în timpul reținerii lui de către persoane civile, și nu de către polițiști, iar declarațiile inculpatului precum că el la reținere a fost maltratat și de colaboratorii de poliție, au fost controlate în procesul judecării cauzei penale în fond și prin ordonanța procurorului din 04.01.2013 (f.d. 198-199, vol. I), s-a refuzat în pornirea urmăririi penale.

5. Inculpatul Poian Valeriu, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 9), 10), 11), 12) CPP, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie redus termenul de pedeapsă aplicat în privința lui, deoarece instanța de apel la stabilirea pedepsei, nu a ținut în deplină măsură de toate circumstanțele cauzei, la fel și de faptul că în cadrul reținerii, el nu a fost asigurat cu traducător special, deoarece este surd, mai mult, recurentul a invocat că a fost maltratat de către colaboratorii de poliție, la materialele cauzei fiind anexate acte care confirmă maltratarea lui, iar în caz că aceste acte au fost nimicite, atunci aceste acțiuni au fost îndreptate pentru a ascunde acest fapt.

La fel, inculpatul a mai invocat și faptul că în prima instanță nu au fost chemați la solicitarea lui mai mulți martori, care ar fi putut mărturisi în favoarea lui.

6. Verificînd argumentele invocate de inculpatul Poian Valeriu, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar, reieșind din următoarele considerente.

6.1. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În pct. 18 din Hotărîrea Plenului CSJ a RM nr.9 din 30.X.2009 „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală”, este atenționat că instanța de recurs

controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectându-se normele de drept material sau procesual.

Sub acest aspect Colegiul penal, atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

6.2. Colegiul penal, reține că instanța de apel, rejudecând cauza și verificând probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția condamnatului **Poian Valeriu Boris** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27-187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, fiindu-i corect stabilită pedeapsa sub formă de 4 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, în sumă de 10.000 lei, iar în baza art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa nominalizată fiindu-i corect adăugat parțial pedeapsa neexecutată numită prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 decembrie 2012, stabilindu-i-se pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, în sumă de 10.000 lei, cu executarea în penitenciar de tip închis.

6.3. În ce privesc criticele formulate de recurent, enunțate la pct. 5. al prezentei decizii, precum că pedeapsa aplicată de către instanța de apel este una inequitabilă, că dînsul a fost maltratat de către colaboratorii de poliție, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4.1 - 4.3**, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând decizia atacată în raport și cu prevederile art.424 alin.(2) CPP, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat de acesta este vădit neîntemeiat.

La fel, instanța de recurs, respinge argumentele inculpatului Poian V., precum că nu au fost audiați martorii la solicitarea lui, nu a fost asigurat de interpret în ședințele de judecată și că a fost maltratat de către colaboratorii de poliție.

În acest context, Colegiul penal menționează că instanța de apel a verificat argumentele din apelul inculpatului cu privire la maltratare, considerându-le nefondate, deoarece din declarațiile sale date în instanța de fond (f. d. 248-249, vol. I), ultimul a indicat că a fost maltratat în timpul reținerii lui de către persoane civile, și nu de către polițiști, iar declarațiile inculpatului precum că el la reținere a fost maltratat și de colaboratorii de poliție, au fost controlate în procesul judecării cauzei penale în fond și prin ordonanța procurorului din 04.01.2013 (f.d. 198-199, vol. I), s-a refuzat în pornirea urmăririi penale.

La fel, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (vol. 2, f. d. 65-69) și, lecturînd textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelurilor declarate de partea acuzării și partea apărării, a respectat întocmai prevederile art. 415, 417 CPP, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată, iar inculpatul și

avocatul acestuia n-au solicitat audierea suplimentară a martorilor, fiind audiat pe viu inculpatul asigurat cu interpret dactilolog.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) CPP, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrilor adoptate în prezenta cauză penală și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de inculpatul Poian Valeriu, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Poian Valeriu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2013, în cauza penală privindu-l pe **Poian Valeriu Boris**, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 09 ianuarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu